

ARCHIEF 2020

ZATERDAG 6 JUNI

Of er deze zaterdag Suisters zijn geweest die een ritje hebben gemaakt is bij Het Fluitend Hert nog niet bekend. Zelf heb ik 's middags een eigen rondje gereden en rond kwart over een kwam ik twee Suisters tegen. Dus hoogstwaarschijnlijk is er toch een groepje gaan fietsen. Graag een verslagje zodat we dit op de site kunnen zetten.

John

DONDERDAG 4 JUNI

Het was de bedoeling om vandaag voorzichtig weer te starten met het gezamenlijk rijden bij Suist. Maar was het eerst Corona die roet in het eten gooide, op deze dag was het Pluvius die ons dwars zat.

's Middags begon het zachtjes te regenen, dus of er mensen zijn die evengoed zijn gaan fietsen is nog niet bekend. Als er toch dapperen zijn geweest die de weergoden hebben getrotseerd horen we dat graag.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 23 MEI

RONDJE HUNSEL-LEVEROY

Op deze zaterdagmiddag was het Fluitend Hert van plan om netjes alleen een rondje te fietsen. Maar op de Wilhelminalaan, bij het huis van Annie, stond een groepje Suisters netjes te wachten. Natuurlijk stopte John en vroeg wat de bedoeling was. Het bleek dat ze een rustig rondje wilden gaan maken en omdat het Fluitend Hert verschillende routes in zijn hoofd heeft zitten mocht hij meefietsen en de weg wijzen. Via Wesseem ging het richting Hunsel, met Leon en Annie natuurlijk op kop want die voelen nooit dat het waait.

Piet en ondergetekende hielden zich netjes uit de wind en zo schoot het lekker op. het tempo was natuurlijk aangepast aan John want hij was de zwakste van het groepje. Via Stramproy en Tungelroy ging het richting Leveroy en via de vestjeshoek weer terug. Er was afgesproken dat Piet netjes thuis zou worden afgezet dus via Brachterbeek ging het naar Montfort. Het Fluitend Hert was intussen weer het ouderwetse Hijgend Hert geworden maar dat zijn deze 3 kleppers wel gewend. Leon en Annie besloten om er nog een rondje aan vast te plakken en John draaide, na afscheid te hebben genomen van Piet, richting St. Joost en zo terug naar het Hingen. Een lekker rondje door Midden-Limburg gefietst en toch weer 70 km. kunnen bij schrijven. En het in een groepje rijden was ook uitstekend bevallen.

Het Fluitend (Hijgend) Hert

DONDERDAG 21 MEI

BEDEVAARTSRIT WITTEM

Ondanks het gedoe i.v.m. het Coronavirus hebben 4 rijders toch besloten om de traditionele bedevaartsrit naar Witten te gaan rijden. Piet, Geert, Annie en Leon waren de dapperen die deze pittige rit hebben gereden. De vliegende reporter Het Fluitend Hert trappeerde deze groep toen ze bijna terug waren in Montfort. Prima gedaan, mannen en vrouw. Hopelijk kunnen we langzaamaan weer wat meer in kleine groepjes gaan rijden.

ZATERDAG 18 APRIL

Zoals het Hijgend Hert hieronder al schrijft, kruipt het bloed waar het niet gaan kan. We hebben gelukkig een sport gekozen die heel goed individueel beoefend kan worden. Ik begrijp dat in klein groepsverband al gereden wordt. Hoe dat precies in zijn werk gaat, weet ik niet. Het lijkt me lastig om altijd de 1,5 meter in acht te nemen. Daarnaast vliegt links en rechts ook wel eens wat zweet en andere minder jammie vloeistoffen van de renners af, dus of dat verstandig is, wie weet. De razende reporter weet in elk geval te melden dat Jo Vergoosen toch de gelegenheid te baat neemt om in zijn uppie allerlei leuke tochten te ondernemen. Een paar weken geleden was dat de rit naar Venlo via Kessel, Reuver en meanderend langs de A73 tot langs het zweefvliegveld op de Grote Heide in Venlo en dan over het Duits terug. Op het einde door het voormalig munitiedepot naar Swalmen en via Boekoel enz. terug. Prachtige rit, 115 km. Hij zat er op het einde wel redelijk doorheen, zo staat nog te lezen. Ook heeft hij een rit via Kessel, Helden, Roggel, Heythuysen, Haelen, Leveroy enz. gereden. Die rit staat iets naar beneden scrollend ook al beschreven; ook een mooie rit. Gisteren is hij wederom opgestapt voor een hele mooie rit, de zgn Kruis-Peel rit. Via Thorn moeten improviseren want over het Belsj mag niet. Daardoor was hij plots de route omgekeerd aan het rijden. Maakte niks uit. Ondanks de miezerregen ging het over allerlei B weggetjes naar Ell, Hunsel, Swartbroek en dan dwars door een natuurgebied naar Weert. Dan even langs de randweg, en dan bedoel ik 300 meter of zo. Vervolgens via een villawijk kwam hij bij de IJzeren Man in Weert. Dan een stukje langs het kanaal wat daar ligt om vervolgens linksaf de bossen in te duiken. Er was door het gespetter verder niemand. Zo spotte hij plots een ree, die gewoon bleef staan, niks bang, toch heel mooi om dat mee te maken. Dat bos-rijke deel duurt een hele tijd en gaat over in een weidelandschap waar je over dezelfde asfaltpaadjes doorheen kunt fietsen, prachtig. Gadeslagen door weidevogels en Gallowayrunderen ploegde Jo voort, inmiddels behoorlijk beslijkt. Bij het uitrijden van dit gebied hoorde Jo iets aan zijn voorband, net alsof daar een steentje in zat. Snel gestopt, maar net te laat, lek. Toen was het nog een uitdaging om met toch wel verkleumde handjes te dépanneren. Dat lukte redelijk want het laatste stuk bij het opleggen van de buitenband is altijd lastig, maar nu zeker. Maar uiteindelijk was dat gebeurd en met een gaspatroontje was het daarna snel gefikst. Via de Stramproyse grensweg kwam hij weer in de bewoonde wereld. Via Haler nog naar Ittervoort en zo terug via Thorn en Maasbracht. Na een dikke 90 km genieten stalde hij de bike op de Zwaluwstraat om zijn hoofdschuddende huisgenoten te begroeten die de natte en beslijkte verschijning met wijsvingers tegen de zijkant van het hoofd begroetten. Zo komen we de Corona dagen wel door. Dat is wat fietsen zo leuk maakt, zeker met een Garmin die je over de mooiste paden dirigeert. Die route gaat hij zeker nog vaker rijden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 18 APRIL

Het blijkt dat in deze barre tijden de Suisters toch volop bezig zijn met het onderhouden van hun conditie. Overal zie je Suisters fietsen, meestal alleen maar ook zien we verschillende bekende Suisters samen met moeder de vrouw fietsen op hun gewone stadsfiets. Er zijn zelfs al enkele kleine groepjes gesignaleerd die, wel met voldoende afstand, samen hun ritje maken. Dus als straks, en laten we maar hopen dat het niet meer zo lang zal duren, zijn er verschillende Suisters die dan perfect getraind weer aan het vertrek zullen staan. Als het weer mag zullen we bekend maken hoe we onze ritten weer zullen gaan opstarten.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 21 MAART EN ZATERDAG 28 MAART

21 MAART VAL DIEU

Om toch nog iets van SUIST te laten voortkabbelen in dit Corona tijdperk hebben toch enkele Suisters besloten niet bij de pakken neer te zitten. Op 21 maart staan al enkele ritverslagen opgenomen en de Razende Reporter heeft vernomen dat Jo Vergoosen op 21 maart de geplande rit zo goed en zo kwaad als het ging toch gereden. België mogen we niet in maar tot Mesch ging het volgens het boekje, ook zonder route want op de Garmin was de route maar 2 km lang, een beetje weinig dunkt me. Maar ook zonder snuffjes is de topografische kennis zodanig dat dat ook zonder lukte. In Susteren was Jo overigens nog de ochtendploeg tegengekomen. Leon, Piet en Annie waren al bijna terug van hun rit naar Bemelen. In Valkenburg kwam Jo overigens Henrie nog tegen die al op de terugweg was, maar waarvan? geen idee. Tot Mesch bolde het goed maar vanaf Eijsden kwamen de problemen want met de wind pal op de neus is dat echt een pokkeneind wist Jo te melden. In Bunde besloot hij voor de variatie de Kruisweg over het fietspad links van de autoweg te beklimmen. Eenmaal boven nog een stukje langs de snelweg om dan linksaf te rijden richting Moorveld. Dat was een leuk nieuw stukje. Via Catsop naar Graetheide waar ons fietspad bij Kerensheide helemaal op de schop is gegooid. De wegomlegging ging langs het Steinerbos en door enkele woonwijken aldaar. Uiteindelijk kwam hij weer op bekende paden terecht. De wind had ondertussen zijn meedogenloze sloopwerk verricht en Jo had het zo ongeveer wel gehad. De laatste stukken via Born, Dieteren waren zwaar want het leek erop dat de wind er nog een schepje bovenop had gedaan. Op het Bovenste Eind trof Jo nog zijn naamgenoot Jo Storms die in het stormachtige weer ook een ommetje op de fiets had gemaakt. Het laatste stuk naar Sint Joost voelde als het zwaarste stukje Roermondse weg dat Jo ooit had gereden, alsof hij de Alp d'Huez op aan het rijden was; dat doet 60 km tegen de wind in ploegen dus met een fietser.

28 MAART NEER LEUDAL

En alweer besloot Jo Vergoosen de waakvlam van Suist niet te laten doven. De route werd in de Garmin gezet en zo toog hij op weg. De stuw in Linne was/is nog dicht en daarom reed hij via Panheel naar Heel en gewoon rechtdoor naar Beegden, Horn en Haelen. Weer hetzelfde liedje als de vorige week, namelijk een zeer harde wind vol op de neus maar nu gelukkig nog op de heenweg. In Haelen werd met behulp van de Garmin moeiteloos over het industriegebiedje aldaar gemanoevreerd om bij Buggenum uit te komen. Daarna weer met de wind vol op de neus naar Neer om bij Waije zelfs een collega te treffen die daar aan de Maas woont. Man wat heeft die elke dag een uitzicht, prachtig. Jo besloot om achter Neer het single track paadje te nemen en nog naar Kessel te rijden, even uit de wind, wat een genot. Daarna besloot hij om eerst naar Helden te rijden en vandaar terug naar Roggel en Heythuysen. Dat was pas lekker. Met de wind in de rug door de bossen aldaar en ook nog lekker in de zon. Wel oppassen om niet te dicht achter of langs andere wandelaars of fietsers te rijden, social distance is immers de norm tegenwoordig. Inmiddels weer op de route. Nu kwam een heel leuk en onbekend stuk van de route. Vanaf Mortel in Roggel niet de bekende weg rechtsaf naar Heythuysen maar rechtdoor richting Haelen. Daarna scherp rechts weer terug onderlangs Heythuysen, kilometers door het bos, nog nooit geweest zover hij zich kon herinneren. Jo had de route op de Garmin maar vroeg zich menige keren af waar hij was. Hij wist het echt niet. Hij vertikte het om daar op de gemakkelijke manier achter te komen en besloot gewoon de Garmin te volgen en te zien waar hij uitkwam. Op een gegeven moment wist hij het weer toen hij het bordje Leveroy passeerde. De route ging toen richting kanaal Kelpen Wessemaar maar die weg is permanent afgesloten. Dus de andere kant op naar Kelpen Oler maar niet langs de grote weg maar achterlangs gaat dat ook. Via de Garmin laveerde Jo via wat weggetjes Kelpen Oler weer uit en daarna kwam hij wél weer op het fietspad naar Grathem. Via de bekende weg over de brug naar Maasbracht en even naar Peter Fincken. Die had gelukkig geopend want het stuur van de Ridley kraakte al een tijdje vervaarlijk. Rob hielp Jo gelijk, er werd even wat nieuw carbonpasta of vet aangebracht, maar niet aan het stuur maar aan het balhoofd waarna het euvel gelukkig was verholpen. Nu snel naar huis want Jo had als lunch slechts drie stroopwafels verorberd en verrekte dus van de honger. Thuis werden snel de noedels in de magnetron geschoven die moeders had gemaakt en daarna werkte hij met veel smaak enkele borden van dat spul naar binnen. En dat alles lekker uit de wind in de zon in de tuin met een paar lekkere kopjes koffie erbij. Dit is een tijd om te genieten van de kleine dingen en dit was zo'n moment.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 21 MAART

Zoals John al schreef deze zaterdag in tegenstelling tot de voorgaande zaterdagen maar een heel kleine groep op het Hingen. Besloten werd om de rit uit het routeboek te laten voor wat ze was en een rondje Meinweg te doen. John Vergoossen besloot om een rondje alleen te fietsen, en Frank Thoolen, Roy van Montfort, John Mols en Fred Stoffels vertrokken in NO-richting met de wind op de neus. In St. O'berg besloot Roy om te laten lopen en waren er nog 3 rijders in het spel. Met deze 3 vervolgens koers gezet door de Melicker Oo naar

Herkenbosch. Van daaruit de bekende weg door het Meinweggebied omhoog, de Duitse grens overgestoken en vervolgens door naar Oberkrüchten en Rödgen. Hier hadden we het zwaarste deel van de tocht doorstaan; we draaiden met de wind mee en dat was een letterlijke verademing. Het viel me niet mee om Frank en John te volgen, die vandaag beiden goed in vorm waren.

Door het Birgeler Wald naar Birgelen en Effeld, en via Haaren en Brüggelchen bij Kantien de grens met Nederland weer overgestoken. Door Maria Hoop fietsend uiteindelijk koers gezet naar Sevriens en via Peij werd de route afgesloten en gingen de 3 mannen ieder zijns weegs. Thuis gekomen met een 66 km op het tellertje.

Fred

VAN ALLES WAT

Voor vandaag stonden er twee ritten gepland. 's Morgens de rit Beek-Val Dieu en 's middags de trip naar Kleversberg. Maar het Coronavirus gooide behoorlijk roet in het eten. Het is op dit moment verboden om de grens te passeren dus voor alle twee de ritten moest er een alternatief komen. 's Morgens stonden er drie Suisters klaar voor een ochtendritje. Annie, Piet Clout en Leon Renet waren de vroege vogels en ze besloten om er een rit richting Bemelen van te maken. Uit hun reacties heb ik opgemaakt dat het goed is verlopen en ze hebben toch maar mooi ruim 95 km. gefietst. 's Middags stonden er 5 rijders klaar voor de rit van half twee. Fred Stoffels, Frank Thoolen, Roy v. Montfort en Johnnie Mols waren de A-rijders. Ze besloten om er een ritje richting Meinweg van te maken. Hoe het ze is vergaan zullen we nog wel horen. En dan hadden we ook nog Het Fluitend Hert. Hij besloot, nadat hij de administratie had opgenomen, om een ritje van ruim 55 km. rondom Echt te maken. En dit is hem prima gelukt. Dus in het vervolg zal John steeds om half twee in een lekker rustig tempo een rit van rond de 60 km. maken.

Dat veel Suisters evengoed hebben gefietst deze zaterdag blijkt uit de "Einzelgängers" die her en der gesignaleerd werden. Jo Storms was om half twee wel op het Hingen. Hij cirkelde er in zijn eentje rond maar kwam niet aansluiten bij het Café. Raar, maar zo gaat dat nu eenmaal. Verder heeft John Henk en Berrie zien fietsen en hebben de mensen van de ochtendrit Jo, Michèl en Jeremy, vergezeld van iemand van Susteren, zien fietsen. Hopelijk duurt deze Coronacrisis niet al te lang, want om steeds alleen te fietsen is niet zo fijn. Maar gezondheid staat op de eerste plaats, dus "Blijf gezond" zoals het advies is van de Razende Reporter.

Het Fluitend Hert

Beste John, Jo en andere Suisters,

Afgelopen zaterdag hebben we met alle renners van Suist weer een mooie rit gereden. Wat ons opvalt is dat steeds meer renners het Hingen op zaterdagmiddag weten te vinden.

Chapeau voor de organisatoren van de ritten en het bijhouden van de website.

Suist is een fenomeen dat we dienen te koesteren en behouden. Iedereen is vrij in de keuze voor de A- of de B-groep, zoals ook op zaterdag jl. De A-groep telde minimaal 25 renners. In het kader van de verkeersveiligheid willen we graag het volgende bespreekbaar maken, zodat het gemopper van andere verkeersdeelnemers of automobilisten ophoudt en we de weg of

kruispunten niet blokkeren.

Ons voorstel is wanneer er meer dan 20 a-rijders aanwezig zijn om met twee A-groepen te rijden.

- Kopman a1 groep: Math. Deze groep rijdt een maximaal gemiddelde, afhankelijk van de sterkte van de renners.

- Kopman a2 groep: Jo. Deze groep rijdt ~30 gemiddeld.

De kopmannen stellen zich op en de aanwezigen rijders kiezen de groep, waarmee men denkt te gaan rijden. **Regel is wel dat er niemand af gereden wordt en je als persoon de juiste groepskeuze maakt.**

Is het misschien mogelijk om het voorstel op de site te plaatsen, zodat we het as. zaterdag hierover kunnen hebben? We zagen dat u al een voorstel op de site had geplaatst.

Zijn er verder maatregelen van pas die Suist neemt i.v.m. het Coronavirus?

Mocht u verder nog vragen hebben dan vernemen wij dit graag. Alvast bedankt.

Met vriendelijke groet,

Jeremy Ehlen, Henri Rours, Roger Dohmen, Math Peeters, Erik Dieteren, Hen Renet, Ralph Bohnen en Marcel Simons.

Naschrift John:

Als dit plan zou lukken is dat zeer zeker een verbetering. We rijden dan met een snelle A-groep, een langzamere A-groep, wat ik de B-groep zou noemen, en een C-groep. Dan kan iedereen inderdaad de juiste keuze maken en dit zal het plezier in het fietsen zeer zeker verhogen. Dus als er zo'n groot aantal rijders is kan dit best eens uitgeprobeerd worden.

Wat betreft het Coronavirus: Hier dient iedereen zelf te beslissen wat hij doet. Er zijn al verschillende rijders die de voorkeur geven aan alleen fietsen. Maar dat moet iedereen voor zichzelf beslissen. Zolang er van hogerhand geen verbod komt kunnen die mensen die dat willen bij Suist in de voor hun geschikte groep rijden.

John

Opmerking n.a.v. het verslag van de Razende Reporter.

Om problemen zoals in het verslag beschreven te voorkomen is het misschien toch een goed idee om een tussengroep te formeren. Dan hoeft de A-groep niet met meer dan 20 man te rijden en de tussengroep kan dan evengoed een lekker tempo rijden. Met zoveel rijders aan het vertrek moet dat toch kunnen.

John

ZATERDAG 14 MAART NEEROETEREN

Weer heel veel mensen, John deed de administratie en er werden twee groepen geformeerd. De A groep was uiteindelijk heel groot, ik schat zo rond de 25 mensen, misschien wel meer. Eerst wel weer naar Maaseik met tegenwind en Berry Thoolen met een hele mooie nieuwe bike zette zich aan kop en samen met Harald werden de eerste kilometers afgelegd en dat ook nog in een aangenaam tempo. Het was moeilijk om vanuit het midden van de groep te

navigeren maar het lukte min of meer. Mooi door de bossen naar Opoeteren waar de route langzaam bij Jo op de display verscheen. Vooraan werd nog redelijk rekening gehouden met de lange sliert achter hen en zo kwamen we in Tongerlo. Op het grindweggetje aldaar was Berry echt niet blij want och God och God als maar niets aan de fiets komt maar na een paar honderd meter was dat leed geleden. Nu werd de terugreis aangevangen met een hoop draaien en keren over knooppuntenroutes. Na een aantal kilometer waarin Fred en Jo op kop reden, kwamen verse krachten vooraan die ook gelijk het tempo opschroefden. Op de stukken met rugwind was dat nog goed te doen maar op de stukken waar de wind van voren kwam en met de wind op de kant werd dat steeds moeilijker, temeer de laatsten ook steeds de gaten mochten dichten na de bochten. Vooraan werd hier steeds minder rekening mee gehouden, dit tot grote ergernis van de mensen achterin. In Maaseik, bijna thuis dus, lieten we het maar lopen want om na de brug over de Maas alwéér een gat dicht te rijden konden / wilden we niet meer opbrengen. Er was daarvóór al diverse keren gefloten om rustiger uit de bochten te versnellen en om sowieso iets rustiger te rijden, maar dat mocht niet baten. Ik stel voor dat de mensen die de laatste 25 km vooraan zo hard hebben doorgereden in het vervolg alleen een rondje rijden, dan kunnen ze flink doorgassen en dan hoeft de rest zich ook niet de ballen uit de broek te rijden om maar in de wielen te kunnen blijven, zeker met zo'n grote groep. Ik ga in elk geval niet meer navigeren als zo'n groep niet iedereen in de wielen laat komen en stoïcijns hard blijft doorkachelen en die je dan ook nog als dank eraf rijdt. De mensen die uiteindelijk voor de laatste 10 kilometer een tweede groepje vormden, hadden het ook helemaal gehad. Bij Nicole hebben we desondanks de dag leuk afgesloten met ook nog een aantal mensen van de B groep die even later ook arriveerden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 7 MAART

VLAAIENTOCHT (OFFICIËLE OPENING VAN HET ZOMERSEIZOEN 2020)

Na de vele regenval van de afgelopen tijd was het op deze eerste officiële rit van dit seizoen prachtig weer. Het was daarom ook behoorlijk druk op het Hingen. Maar liefst 36 rijders tekenden de presentielijst. Er werd, vanwege het coronavirus in de Duitse Selfkant, gekozen voor een alternatief richting Heythuysen. Een flinke A-groep vertrok even na half twee onder aanvoering van routekapitein Jo en even later vertrok een kleinere B-groep. Het was de bedoeling dat er rond 4 uur , bij terugkomst op het Hingen, een kopje koffie gedronken werd vergezeld van een stukje vlaai. Nicole had het prachtig voor mekaar en de tafel stond vol met heerlijke vlaaien. Maar jammer genoeg waren het maar 14 rijders die zich de moeite namen om na de rit eventjes het seizoen officieel te openen met de koffie en vlaai. Jammer voor de moeite die Nicole zich had getroost om alles perfect te regelen. Nu bleef ze als dank zitten met een heleboel vlaai. Jammer, als dit de bedoeling is kunnen we in het vervolg geen activiteiten meer organiseren. Dus heren, als er in het vervolg een vlaaientocht gereden wordt is het dus de bedoeling dat de mensen zich ook de moeite nemen om eventjes binnen gezellig de rit af te sluiten.

Een enigszins teleurgesteld Fluitend Hert.

ZATERDAG 29 FEBRUARI 2020

De reporter van dienst is vereerd dat hij op de schrikkelag 29 februari in het jaar des Heren 2020 het woord tot u mag en kan richten. Het is natuurlijk ook heel speciaal als je op zo'n dag kunt fietsen. Gezien de weersvoorspellingen van Buienradar zou het volgens het kaartje droog zijn maar in de voorspellingen per uur weer niet. Uiteindelijk besloten Berrie, Jo S., Ralf Beunen, Michel en Jo V. de gok te wagen. Met een kneiterharde wind vol op de neus reden we eerst naar Maaseik om over het fietspad naar Niel bij As te rijden en dan over het jaagpad langs de Maas terug. Berrie tekende voor de route en nam ook gelijk het kopwerk voor zijn rekening, samen met Ralf. Het was bijna niet te doen met die wind. Achter Maaseik reed Berrie gelukkig lek, konden we even weer op adem komen. Daarna dus op dat fietspad richting Niel. Na een paar kilometer begon het te druppelen waarop Berrie, Ralf en Jo Storms resoluut omkeerden. Michel en Jo besloten door te rijden en Michel wist nog wel enkele leuke weggetjes. Michel, met regenjas en Jo helaas zonder kregen een fikse bui te verwerken die voor behoorlijk natte klamotten zorgde. Doordat het zo hard waaide, kwamen ze gelukkig al vrij snel achter dat buiencomplex en was het weer droog. Of de andere drie het droog hebben gehouden, waag ik te betwijfelen want die bui verplaatste zich zeer snel en ik ben bang dat die ook hen te grazen heeft gekregen. Michel had ons ondertussen rechtsaf doen slaan, van dat fietspad af en Niel bij As hebben we nooit meer gezien. We kwamen in Opglabbeek en van daaruit ging het door het natuurgebied Bergerven terug naar Rotem en Elen. We kwamen bij de grote weg Maaseik-Maasmechelen en Jo was de oriëntatie compleet kwijt en reed de verkeerde kant op, richting Maasmechelen dus. Na een paar honderd meter ontdekte hij zijn vergissing en keerde om. Michel was al gestopt want die had dat al in de gaten. Dus daarna de goede kant op en Michel loodste ons langs een heel mooi stukje weg die ons naar het bekende fietspad langs de Maas richting Maaseik bracht. Bij Heppeneert kregen we nog een toetje in de vorm van een flinke bui maar daarna was het gedaan met de regen, voor de rest van de rit althans. In Echt aangekomen zochten we snel onze douches op want we hadden het inmiddels toch wel koud gekregen, natte voeten, natte kleren, natte en koude handen, smerig van top tot teen, jullie herkennen dit ongetwijfeld. Toch nog een 70 km gereden en eenmaal gedoucht konden we nog zien hoe Jasper Stuyven de Omloop won van Yves Lampaert.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 22-02-2020

VAALS.

Ondanks de stevige wind is de geplande route naar het Drielandenpunt door 9 Suist-bikers verreden. Berry Thoolen heeft jammer genoeg de rit niet kunnen meefietsen. In Sittard, bij een stoplicht moest uit de pedalen. Tijdens het uitklikken viel een plaatje mee uit de pedaal. Berry heeft zich omgedraaid en is huiswaarts gefietst. Uit en in klikken ging bijna niet, dus Berry dacht dat hij de juiste beslissing had genomen. Toen hij thuis was zag hij dat hij het plaatje weer in de pedaal kon drukken en.....jawel hoor, hij had gewoon mee kunnen fietsen. Balen voor Berry en voor ons, je minst toch iemand die een stukje tegen de wind in kan fietsen. Verder is de rit perfect verlopen, mooi bij elkaar gebleven en de mindere goden onder ons hebben we de gehele route uit de wind gehouden, SUPER. Het verbaast me iedere

keer weer, de ene week lukt alles en de andere week lukt niets en valt de groep uit elkaar, terwijl het toch de zelfde rijders zijn!!!!De groep bestond vandaag uit Berry Thoolen, Johnny Mols, Marcel Simons, Stan Draut, Michel Smoorenburg, Frank Thoolen, Ralph Beunen, Erik Dieteren en ik zelf. Bij thuiskomst hadden we 115,50 km op het tellertje staan. Ik vond het weer een geweldige rit en ik weet zeker, de rest ook.

De groetjes Mat.

KRITISCHE OPMERKING N.A.V. DE MANIER VAN RIJDEN BIJ SUIST

Bij deze toch een kritische noot over de afgelopen ritten die de A-groep gemaakt heeft. Ten eerste mijn complimenten voor de routebedenkers, het waren prachtige routes die we gefietst hebben, het waren ook ritten die met een groot aantal deelnemers verreden zijn, en ook nog flink de wind mee op de terugreis.

En dan komt het, het is verschrikkelijk mooi als je met de wind mee snelheden op het rechte stuk van over de 50 km/uur kan fietsen, echt een heerlijk gevoel !

Echter, als er dan een tegenligger komt, een versmalling van de weg in de vorm van een fietspad of wat dan ook, en er wordt heel even geremd, dan moet je steeds harder remmen naar mate je verder achter in de groep zit, gevolg is dat de laatste renner bijna stop staat, of toch behoorlijk in snelheid geminderd is.

Als de voorste renners dan "gewoon" doorfietsen met 40 op de teller, of harder, dan is het voor de dertigste renner achterin niet meer bij te houden, hoe goed getraind deze ook mag zijn .....en roepen of schreeuwen wordt met die wind ook niet gehoord.

Dus het verzoek, mochten we weer op pad gaan met een grote groep, meer rekening te houden met bovengenoemd fenomeen !!!

Toevallig zat ik deze keer in de voorste groep, dat is ook vaak genoeg anders, maar toch moest ik alleen naar het Hingen fietsen omdat de groep niet bij elkaar is gebleven en dat vind ik dan weer jammer van zo'n leuke fietsmiddag.

Naam schrijver bij de redactie bekend.

Deze manier van rijden gebeurt ook geregeld bij de B-groep, dus dat is niks nieuws. Hopelijk komt bij de "snelle jongens" het besef dat er ook mensen zijn die wat meer moeite hebben met het tempo, vooral na de bochten en zoals boven genoemd bij onverwachte obstakels. Als we allemaal rijden volgens de aloude Suitsregel kan dit worden voorkomen. de laatste tijd gaat het bij de B-groep weer goed, dus het kan toch. Hopelijk komt het besef ook bij de A-groep zodat iedereen met veel plezier bij Suist kan blijven fietsen.

John

ZATERDAG 15 FEBRUARI

Op deze mooie zaterdagmiddag zijn er zeer veel fietsers geweest op het Hingen. Omdat de ijverige verslaggevers niet alle namen hebben kunnen achterhalen hier een lijst met de

bekende namen. Als er nog mensen zijn die weten wie er verder nog mee heeft gereden graag een berichtje naar John Vergoossen: johnvergoossen@ziggo.nl Dan kan dit worden bijgewerkt in de stand.

De oproep om door te geven wie er nog meer heeft meegereden is door enkele mensen opgevolgd. Daardoor zijn er nu 39 rijders bekend die op 15 februari hebben meegereden. Als er nog namen ontbreken horen we dat graag.

Deelnemers zaterdag 15 februari

A-GROEP

Henry Rours	Michèl v. Smoorenburg
Roger Dohmen	Erik Dieteren
Hen Renet	Roger Deckers
Jeremy Ehlen	Ralph Bohnen
Berrie Thoolen	Eric Stokbroeks
Jeffrey Derenet	Frank Thoolen
Jo Storms	Mat Peeters
Johnnie Mols	Ralph Beunen
Pim den Bleyker	Luke Roufs
Harry Cuypers	Ward Duchossy
Paul Sevriens	Raymond Heythuysen
Lyon Ohlenforst	Arno Janssen
Maurice Paulssem	

B-GROEP

Wiel Leurs	Roy v. Montfort
Peter Jacobs	Ton Stakenborg
Geert Creemers	Annie v.d. Venne
Sef Laugs	Chris Ruyters
Harold v.d. Heuvel	Fred Stoffels
Piet Clout	Leon Renet
Wil v. Montfort	Har v.d. Vorst

Zaterdagmiddag stonden er wel 45 bikers klaar om te gaan fietsen (A en B-groep samen). Volgens mij was het mooiste moment van de middag, het vertrek van de B-groep met Wil Leurs weer in de gelederen, SUPER.

Ik probeer mijn best te doen om je de door de A-groep verreden route weer te geven. Vanuit het Hingen werd koers gezet naar Gebroek, langs de snelweg, Baakhoven, door/langs het industrieterrein van Born, Obbicht, Nattenhoven, Urmond, langs de Ur naar Bunde, Weert, vervolgens via een smal pad, klein stukje woonwijk kwamen we uit op het Molenpad. Dit gevolgd en na een km of 3-4 linksaf naar Bemelen. Aan de voet van de Bemelerberg rechtsaf naar St. Anthonius. Na de S-bocht links af via een stevige klim kom je boven uit in Gasthuis. Rechtaf en na 250 meter links. Vervolgens aan de Y-splitsing rechts aanhouden. Dit smal weggetje blijven volgen tot aan Vilt. Voorrangsweg rechts en doorfietsen om vervolgens de Rasberg naar beneden te fietsen. Eenmaal beneden, rechts weer het Molenpad volgen. Op het einde linksaf naar Amby. Eerste weg rechts, daarna voorrangsweg rechts. Alsmar rechtdoor tot aan een grote rotonde, hier gaan we links over de sluis. Via Borgharen-Iitteren naar het kanaal en vandaar dezelfde weg terug zoals we gekomen zijn. Hier hebben we bewust voor gekozen omdat we met zeker 30 A-rijders waren. Met deze grote groep is het niet handig om door veel dorpen en woonkernen te fietsen. Ik weet niet wie er allemaal bij was, dat kan mijn geheugen niet. Hier volgen enkele namen maar zeker niet allemaal: Henri Rours, Roger Dohmen, Hen Renet, Jeremy Ehlen, Berry Thoolen, Jeffery Derenet, Jo Storms, Johnny Mols, Michel Smoorenburg, Erik Dieteren, Roger Deckers, Ralph Bohnen, Erik Stokbroeks, Frank Thoolen en Mat Peeters. De rit was ongeveer 95 km. Mag hopen dat de deelnemers weer hebben genoten!!!!Ik in ieder geval wel. Groetjes Mat

Zaterdagmiddagrit B/groep 15 februari 2020

Rondje Mechelse heide.

Ondanks de wind was het flink druk op het Hingen(denk +/- 35 mensen). Na enige aarzeling vertrok de B-groep, 14 man sterk, het eerste. Bij deze groep was ook weer voor de eerste keer na zijn vreselijke valpartij Wiel Leurs. Iedereen was weer blij dat Wiel er weer was. Het besloot om een stukje mee te rijden.

Gezien de sterke zuidwestenwind besloten we om via het fietspad door het bos naar Niel-bij – As te fietsen. In Roosteren hadden we al afscheid genomen van Wiel. In Niel-bij-As reden we via de Mechelse heide naar Eisden. Vervolgens een stuk langs het kanaal en toen via Neeroeteren naar Maaseik. Hier werd even overlegd of we nog via Thorn naar huis gingen. Peter, Geert en Sef hadden hier geen zin in en gingen via Roosteren enz. naar huis. De rest ging via Aldeneik-Kessenich richting Thorn. Net voor Thorn was Ton niet meer in onze gelederen, niemand had gemerkt dat hij was achtergebleven. Achteraf bleek dat Ton dacht dat we ook via Roosteren naar huis gingen en was hij dus iets eerder in Maaseik afgeslagen en heeft zijn eigen route naar huis gefietst. Jammer maar het is niet anders. In Thorn werd besloten om Piet naar huis te brengen en vervolgens reed de rest door naar het Hingen. Hier aangekomen hadden we 85 km afgelegd. Het was weer een mooie tocht, maar de wind speelde ons wel parten. Gelukkig waren er fietsers in onze gelederen die weinig last hadden van de wind.

M.v.g.

Har.

De deelnemers waren: Wiel Leurs, Roy van Montfort, Harold van de Heuvel, Ton Stakenborg, Sef Laugs, Annie van de Venne, Piet Clout, Chris Ruyters,, Geert Creemers, Fred Stoffels, Peter Jacobs, Leon Renet, Wil van Montfort en Har van der Vorst

---

ZATERDAG 8 FEBRUARI

Verslagje middagrit

Harald, Johnny, Patrick Kleine (uit Posterholt), Roger en Jo V waren de ridders van de ronde tafel om half twee. Laatstgenoemde was niet fit genoeg voor de Hallambay maar wilde de relatieve stilte voor de storm gebruiken om toch nog wat te fietsen; de anderen zullen er net zo over gedacht hebben. Johnny had de site niet gelezen en had dus de Hallambay-rit tot zijn spijt gemist. Jo mocht iets verzinnen en boetseerde iets met Kessenich en Tungelroyse wallen in elkaar, iets wat we onlangs ook ongeveer hadden gereden. Jo had niks te missen maar het tempo was christelijk. De andere vier deden het kopwerk en het enige wat Jo hoefde te doen was een beetje adem sparen om af en toe te roepen waar het naartoe moest. Toch was er door Jo een weeffoutje gemaakt want onbedoeld kwamen we bij de rondweg van Weert uit ipv Altweerderheide. Daar was het even iets minder mooi maar daarna van de grote weg af naar Schoor, Kelpen Oler, Grathem en via de Heelderpeel over de stuw want het weggetje tussen het water door stond net niet blank. Via het nieuwe weggetje reden we vanuit de Linnerweerd naar Maasbracht-Beek. Daar draaide Johnny af en ook Patrick had in de Linnerweerd adieu gezwaaid. Harald reed nog mee tot het Ei van Sint Joost en Roger en Jo reden met toch al een flink aanwakkerende tegenwind naar het Hingen want de Hallambay boys konden daar wel eens zitten. Maar het café was dicht en daarom was het schluss na een 75 km hard labour voor Jo. Zo'n weekje grieperigheid is funest voor de conditie, zo merkte hij; hij voelde elke kilometer van deze rit tot in de diepste vezels. De laatste keer overigens dat hij op het gemak een ritje heeft gereden, ook zonder griep, is al lang geleden. Ik ben eigenlijk toch wel benieuwd of dat alleen voor hem geldt of dat de rest daar ook last van heeft. Het niveau dit winterseizoen is toch wel erg hoog en wat moet dat in het aanstaande voorjaar en zomer wel niet worden. Ik hoop dat iedereen die Suist een warm hart toedraagt, zijn gezond verstand daarbij zal gebruiken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

WIM BOGIE MEMORIAL

VERSLAG VAN DE A-GROEP

De rit hartstikke goed verlopen. We hebben niet de route gefietst zoals op de site staat vermeld, met de groep door Maastricht vonden we geen goed plan. Aangezien ik werd benoemd tot wegkapitein en in Obbicht sloot Raimond Broeren aan waren we met z'n 2-en voorin die er wel iets leuk van hebben weten te maken en zonder stoplichten of vervelende knelpunten in de route. We zijn langs de Ur naar Bunde gefietst, vervolgens Weert, Meerssen, via het "Molenpad" naar Mesch. Even een paar bochtjes door Mesch en weer verder op een soort fietsstrook tot aan de voorrangsweg. Rechtsaf valsplat omhoog tot aan de grote voorrangsweg(Withuis). Deze staken we recht over. De weg blijven volgen over de brug, stukje blijven doorfietsen tot aan de T-splitsing, rechtsaf en daar doemt de steile kant van de Hallembaye op. Achterkant weer af, eerste rotonde rechtsaf, weg blijven volgen, zodra de over de brug bent, klein straatje rechtsaf en je komt op geweldige asfalt, dit pad bleven we volgen langs het water en wat belangrijk was, we hadden de wind in de rug hier lag de snelheid ook steeds tussen de 38 en 40 km per uur tot in Heppeneert. Ik schat na ongeveer 10 km bij een haag rechtsaf het pad verlaten. Daar hebben we het pad opgepakt, welk we vaker fietsen, en dit konden we volgen tot in Heppeneert. Via Maaseik, Roosteren weer naar het Hingen en dan staat er rond de 110 km op je tellertje. Tijdens de rit heeft Henri 1 keer lek gehad en Frank 2 maal. Belangrijkste van deze mooie route was weer, dat de complete groep ook bij elkaar is gebleven en dat is SUPER. Ik kreeg het idee dat iedereen tevreden was met de aangepaste versie van de Wim Bogie Memorial.

Mat

En alweer zorgde "De Buffel" voor goed weer. Een lekker zonnetje en de wind was ook best te doen. Daarom stonden er voor deze klassieker alweer 24 rijders klaar. Hierbij ook de zoon van Wim Bogie, die in de voetsporen van zijn illustere vader wilde treden en ook de Hallambay wilde bedwingen. Omdat het zo'n grote groep was werd er gekozen voor twee groepen. Even na 11 uur vertrok een flinke A-groep. Omdat Jo er wegens ziekte niet bij kon zijn werd Mat aangesteld als wegkapitein. Hoe het deze groep is vergaan zullen we nog wel horen. Wel heeft Het Fluitend Hert een van de deelnemers om kwart over 3 gespot op het Hingen, dus het zal wel goed zijn verlopen. De B-groep, 9 rijders sterk, vertrok even later. Leon Renet en Lyon Ohlenforst waren de kopmannen van het eerste gedeelte. In een lekker tempo, aangepast aan de straffe wind, ging het zuidwaarts. Iedereen zorgde dat er goed uit de wind werd gereden en zo schoot het lekker op. Lyon en Jesper reden mee tot aan het veer in Berg a/d Maas en hier bogen ze af en ze zijn alleen teruggereden. Nu kwam Frank Bogie, de zoon van Wim, plaatsnemen op de eerste rij en ook het nieuwe duo hield zich prima aan de snelheid. Zo bereikten we probleemloos Geulle a/d Maas waar John afboog richting Slingerberg. Hij reed nu ook alleen terug naar huis en kwam na 65 mooie kilometers weer net na half twee aan op het Hingen. Jammer genoeg was hij te laat om te kijken of er ook nog een middagploeg was geweest, maar als dat zo is zullen we dat ook nog wel horen. Dus als er om half twee nog rijders zijn geweest, graag een berichtje naar John zodat dit kan worden verwerkt in de tabellen. De 6 overgebleven rijders gingen verder richting Hallambay waar ze zonder moeilijkheden aankwamen. De klim van de Hallambay is natuurlijk een ander verhaal.

De ervaren Suisters die hier al verschillende keren zijn geweest wisten deze puist te bedwingen maar de nieuwkomers hadden het toch moeilijk. We hebben zelfs gehoord dat er twee rijders waren die zijn afgestapt. Helemaal geen schande want het is nu eenmaal een pokkending en voor de eerste keer is het hier altijd moeilijk. De terugweg, met de wind in de rug, werd heel wat sneller afgelegd en zo kwam er rond 4 uur weer een tevreden groep aan op het Hingen. Namens Frank moet ik iedereen heel hartelijk bedanken voor de rit. Het was een hele ervaring om voor de eerste keer deze Memorial mee te maken. Hij kijkt met grote tevredenheid terug op deze geweldige rit en hoopt nog verschillende keren mee te kunnen fietsen met Suist dit seizoen en zeer zeker weer bij de Memorialrit van 2021.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 1 FEBRUARI 2020,

KESSENICH TUNGELROY GRATHEM

Op deze eerste rit na de Brexit was het 's morgens een natte bedoening maar zo rond de middag was het lekker opgedroogd. Maar vanwege de regen haken toch veel deelnemers af, bang om te poetsen blijkbaar want op zich was het weer prima. De temperatuur in de dubbele cijfers en dat in hartje winter is natuurlijk niet verkeerd om te fietsen maar meteorologisch is dit natuurlijk niet oké, maar ja, het is wat het is. Jorrit, Sef, Paul Sevriens, Eric Stokbroeks, Harrie Kuipers, Fred, Frank, Jo, Roy, Michel en Jeffrey waren de pedaleurs van dienst. Jo Tekende voor de route en zo ging het richting Roosteren. Even na Aesterberg hadden we met Jorrit al de tweede lekke band. De eerste was Eric die op weg naar het Hingen in Sint Joost al lek had. Maar nu dus Jorrit; energiek zette hij de inbussleutel in de steekas en draaide zo hard dat de metalen inbussleutel afbrak. Het afgebroken stuk sleutel zat muurvast in de as en zo was snel de conclusie dat hij niet verder kon. Het wiel kon immers niet meer uit de fiets. Hij belde het thuisfront en de rest vervolgde de rit. Roy was vooraan bijna niet weg te slaan en dat zou zo de hele rit doorgaan. Waar hij het vandaan haalt, weten we niet maar hij heeft vandaag een puik stukje fietsen laten zien, grote klasse Roy. Jeffrey draaide in Maaseik af voor het veldrijden. Via Kessenich reden we naar Geistingen, langs Sjeng Schalken evne buiten Neeritter en over Belgisch grondgebied naar Stramproy en Tungelroy. Daar hadden we de wind in de rug en Frank besloot even 40 km per uur te gaan rijden. Dis in plaats van even herstellen was het ook daar hard labeur. Via Moesdijk naar Schoor en Kelpen-Oler. Vandaar via Grathem terug over Berkelaar. Roy was nog zo fris als een hoentje terwijl enkele anderen er behoorlijk doorheen zaten zonder noemenswaardig kopwerk. Slechts een drietal zeeg bij Nicole op een caféstoel voor enkele versnaperingen. Die smaakten na zo'n rit uiteraard prima. Fred en Jo presteerden het natuurlijk weer om (te) laat huiswaarts te keren, maar gedane zaken nemen nu eenmaal geen keer en zo erg vonden zij dat natuurlijk niet.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 25 JANUARI EDDY MERCKX CLASSIC

Op het Hingen het verzoek om niet naar het zuiden te gaan en dus had Jo V al in het geniep een plannetje bedacht om via Asenray en Boekoel naar Asselt te rijden en vanaf daar de Eddy Merckx route te volgen. Dit vonden ze prima en zo togen we op weg. Het was vies koud en mistig zodat de brillen gelijk vol zaten met druppeltjes die het zicht danig beperkte. Daarbij werden we ook flink nat van al die laaghangende bewolking. Als dit zo zou aanhouden, dan zouden we het nog wel eens flink koud kunnen krijgen. In Herkenbosch ging het door het Bos van Wallers naar Asenray. Mat schudde in het bos aan de boom (dat kun je in het open veld ook niet doen natuurlijk want daar staan geen bomen :)) maar kwam niet weg. In Asenray zou het spel op de wagen gaan maar toen reed Eric lek en konden alle plannetjes in de prullenmand. Daarna snel weer verder want het was nog steeds vies koud. Samen met Roger navigeerde Jo, mede ook door de aanwijzingen van Piet Cloet schnurstrack naar Asselt. Hoe verder we kwamen hoe stiller het werd want waar waren we eigenlijk. Nou, we waren bijvoorbeeld in Beesel, bij de Witte Stein en zo. De mist was hier vrijwel weg dus we werden niet meer helemaal nat maar koud was het nog steeds. Via allerlei dorpjes zoals Born, niet ons Born, maar de grapjes waren natuurlijk onvermijdelijk (we doen nog een rondje over Graethei) slalomden we over allerlei paadjes waarna we uiteindelijk boven op de Meinweg aankwamen. Opluchting alom, want nu was de weg weer bekend en zo werden de laatste snokken naar school en kantoor gegeven, waarbij we in Berg nog via het fietspad richting Linne en van daaruit naar Montfort en naar het Hingen reden. Hier werd de stoet ontbonden en enkele manschappen zochten snel de warmte op bij Nicole. De koffie met een extra banaangebakje, de sandwiches daarna die van een high tea waren overgebleven, de warme chocomel (met halfvolle melk) en de Brugse Zot smaakten allemaal prima. Zodoende werd het ongeveer kwart over zes voordat we pas huiswaarts keerden. Roger rekende voor ons af vanwege zijn verjaardag afgelopen week. Roger, namens Suist nog van harte proficiat en bedankt voor de drankjes. Snel naar huis naar een welverdiende douche na een rit van 90 km.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Kievelberg-Effeld

En weer was het behoorlijk druk op het Hingen. Alweer 27 rijders die de presentielijst tekenden. Natuurlijk werd er weer vertrokken in twee groepen. Groep a ging klokslag half twee op pad, maar liefst 18 man sterk. Hoe het ze is vergaan zullen we nog wel horen van de Razende Reporter, als ze hem tenminste niet alweer alleen hebben laten rijden. De B-groep, 8 man en een vrouw sterk, ging even later van start. Er werd gekozen voor een ritje richting Duitsland en Piet werd de wegkapitein voor vandaag. Har en Annie namen plaats op de eerste rij en in een lekker tempo, dat voor iedereen goed was te volgen, ging het richting Illbrink. Vooraan werd regelmatig gewisseld zodat het tempo er goed in bleef. Zelfs Jesper, pas 9 jaar oud, nam plaats op de eerste rij en hij bepaalde een tijdje het tempo. En dat was beslist niet langzamer dan de rest. Wat een klasbak is dat toch. Bijna iedereen kreeg zijn beurt op de eerste rij, alleen het Fluitend Hert hield zich achterin rustig, maar dat zijn we ondertussen wel

gewend van hem. Via Hastenrath en de Kievelberg ging het richting Breberen waar de pechduivel toesloeg. Piet reed lek maar dat werd natuurlijk vakkundig opgelost. Nu werd er koers gezet richting Bocket waar Piet ons bij de grote weg rechtsaf stuurde. Lyon, Jesper en Geert besloten rechtdoor te fietsen. Voor hen was het genoeg geweest vandaag. De rest ging verder via Selsten richting Heinsberg. Het tempo bleef er lekker in en de kilometers vlogen onder de wielen door. Via het mooie fietspad kwamen we in Haaren en zo ging het richting Effeld. Nu kregen we de bekende weg terug via Vlodrop en Paarlo. In Montfort namen we afscheid van Piet. Heel hartelijk bedankt voor de mooie route. Even verder draaide Ton af richting Thorn en in St. Joost was het gedaan voor John W. en Har. John en Annie besloten om nog eventjes bij Nicole een warme chocomel te gaan drinken als afsluiting van deze mooie rit. Zonder problemen, op de leuke band bij Piet na, kunnen we weer spreken van een heerlijke rit van ruim 65 km.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 18 JANUARI

Veel volk op het Hingen. Omdat John in burgerkledij de administratie deed, heb ik niet geteld. Ook werd nog niet onderkend dat nagenoeg geen B ridders aanwezig waren. En zo gebeurde het dat we als één hele grote groep onderweg gingen. Math had iets bedacht naar de Geulhemmerberg of zo. Maar achteraan was het gelijk al bijna niet te doen; echt heel vervelend fietsen; steeds maar weer tegen de 40 per uur gaten dichtrijden en dan weer remmen en dat steeds maar weer opnieuw. Met zo'n grote groep moet vooraan rustiger gereden worden maar dat deden de mannen vooraan niet. waarom dat niet gebeurde? geen idee. Daarbij ging het door bewoond gebied met drempels en ander straatmeubilair dat achter in de groep nog voor méér voor remacties zorgde. Op die manier reden we ons achterin helemaal kapot. Komt nog bij dat iedereen om die reden meer vooraan wil rijden, mar dat kan dus niet; je kunt niet met 30 man op de eerste vier rijen rijden. Jeremy stelde even voor Elsloo voor om dan maar twee groepen te maken. Een goed voorstel maar dat deed hij aan Jo V, en die reed toen halverwege de groep. Vooraan kregen ze dat waarschijnlijk niet mee en door dat overleg reden de eerste rijen plotseling een beetje vooruit. Daarna reden Jeremy en Roger Dohmen het gat nog dicht en net toen zij aangesloten waren, reed Roger lek. De mannen en vrouw van het tweede peloton dachten hun kans schoon te zien. De eerste groep had immers lek en zo dachten wij de voorsten te verschalken. Maar wat schetste onze verbazing; die reden gewoon door; keken niet op of om en lieten Roger gewoon staan. Wij van de tweede groep reden hem aanvankelijk ook voorbij maar toen we begrepen dat hij lek had, zijn wij maar gestopt om assistentie te verlenen. Maar goed ook want Roger had vergeten binnenbandjes mee te nemen. Gelukkig had Frank een bandje met extra lang ventiel voor die hoge velgen waar ook Roger mee reed. Daarna zijn we onder leiding van Fred via de brug langs de snelweg naar België gereden en via het bekende fietspad helemaal terug naar Maaseik gesneld. Ja, gesneld want ze hadden er zin in; Ralf, Sef, Fred en Roger onderhielden een fluks tempo van boven de 35 km/uur. De wind stond vaak toch een beetje schuin van voren waardoor ook achterin veel wind gehapt werd en uiteindelijk hebben we toch maar tot een beetje rust gemaand, waar overigens ook gehoor aan werd gegeven. Eenmaal in Maaseik aangekomen, besloten we nog over Thorn te rijden, want door dat gejakker was het nog vrij

vroeg. Zo gezegd, zo gedaan, Zij het dat Raymond in Maaseik al huiswaarts was gekeerd en ook Eric Dieteren was in het begin, nog voor de opsplitsing, verdwenen, tenminste dat had Lyon Ohlenforst opgemerkt. Eenmaal over de brug naar Maasbracht besloten we nog langs de boerenbond in Brachtbeek te rijden. Aan het stoplicht bij het Ei van Sint Joost kwam plotseling Sef aangesjeesd. Die is dan kennelijk in Maasbracht rechtdoor gereden en die keek ook niet meer op of om; die zal ons toch wel gezien hebben lijkt me, maar ja, iedereen doet maar. In Sint Joost werd de stoet ontbonden en zat de rit er weer op na 80 km.. Toch maar weer groepen maken vóór het vertrek in het vervolg want dit is geen doen zo.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 11 JANUARI

SCHINVELD-SWEYKHUYSEN

Wat een drukte op het Hingen. Maar liefst 32 rijders tekenden de presentielijst. John had het er maar druk mee vandaag. Maar het is toch weer gelukt. 12 nieuwe deelnemers alweer dit jaar, en dat brengt ons al op 36 rijders die aan een of meerdere ritten van Suist hebben deelgenomen in het jaar 2020. Natuurlijk werd deze grote groep gesplitst. De A-mannen, 20 rijders sterk, vertrok even na half twee. Een beetje laat, want het was al half twee geweest, kwam Arjan v. Engeland nog aanrijden en Lyon Ohlenforst stuurde hem meteen in de goede richting. Hopelijk heeft hij de groep nog ingehaald. Even later vertrok de B-groep, dit keer 11 rijders sterk. Ook weer van de partij was Jesper Maessen. Het is hem de vorige week dus goed bevallen en zo kon hij zich vandaag weer losrijden voor de cross van morgen in Overloon. Veel succes, Jesper. Henk en Leon waren de kleppers die het veld gingen aanvoeren en in een lekker tempo ging het richting Illbrink en zo de Neutrale weg. Na de bochten moesten de zwakkere broeders toch wel eventjes flink doortrappen om de groep bij te houden maar met hulp van de jarige Piet lukte dit prima. Via de bekende namen zoals Stammenhof en Sweykhuisen, gelukkig was het vandaag omlaag, ging het naar Hobbelrade. Boven werd er netjes gewacht en nu was het gelukkig gedaan met de straffe wind. Vanaf Elsloo kregen we wind mee en kon het tempo wat worden opgeschroefd. Toch werd er uitstekend rekening gehouden met de minderen en zo kwamen we, met dik 65 km. op de klok, ruim op tijd aan op het Hingen. Niemand had zin in een afzakkertje dus iedereen ging vrolijk huiswaarts. Het poetswerk viel vandaag reuze mee dus kunnen we weer spreken van een geslaagde rit. Hoe het de A-mannen is vergaan zullen we nog wel horen van de Razende Reporter.

Het Fluitend Hert

Verslag van de Razende Reporter

De rit duurde ongeveer 85 km. Via het Ijzeren Bos het fietspad lang Tüddern en zo via Jabeek richting Bingelrade, Amsenrade, Hoensbroek. Vanaf daar mocht de Razende reporter, zo bleek later, een dikke 50 km alleen rijden want door kort oponthoud achter een invalidenwagentje raakte hij achterop. Tot aan de kerk in Klimmen reed hij een chasse patat want met de wind op

de neus was het tegen de groep niet te doen. Aan de kerk in Klimmen zag hij ze niet meer. Vervolgens is hij maar alleen naar de Sibbergrub gereden en daarna de Brakkeberg afgedaald. Onder aan de voet van de Geulhemmer heeft hij de groep misschien nog gezien nadat ze de Geulhemmer afgedaald hadden maar hij was te ver weg om iets van een aansluiting te realiseren. Het kan echter ook een andere groep geweest zijn Via Meerssen en Elsloo is hij naar Graethei en Born gereden. Daar stond de groep te voet wegens een lekke band. Daar heeft hij ze allemaal te grazen genomen en is doorgereden. Hij had duidelijk geen zin om te wachten op een groep die niet op of omkijkt. Zo was hij als eerste weer bij Nicole, waar uiteindelijk niemand anders binnenkwam. Hij had wel nog Fred alleen zien langskomen. Wat daarvan de reden was, wist hij niet. Maar het fietsen was voor hem niet zo plezierig verlopen. Evengoed heeft hij zich een paar goudgele rakkers goed laten smaken met de heer van Montfort die daar meestal aan het buffet zit. Dat was een heel plezierige conversatie. Plotseling klopte zijn dochter op het raam met de friet. Dus toen was het ingerukt mars en naar huis.

De groeten

ZATERDAG 4 JANUARI

EERSTE RIT SEIZOEN 2020

Op deze eerste zaterdag van 2020 stonden toch alweer 22 rijders klaar om de spits af te bijten. Nadat eerst de beste wensen voor 2020 uitgewisseld werden besloot om half twee, omdat de A-groep geen aanstalten maakte om te vertrekken, een klein maar select groepje te vertrekken voor hun eerste rit. Piet en Geert uit Montfort, John uit St. Joost, Leon en John van het Hingen, Annie uit Echt en vader en zoon Ohlenforst van Schilberg waren de deelnemers. John uit St. Joost werd aangewezen als wegkapitein en hij toverde ons een leuke route voor. Via Dieteren en Holtum ging het richting Born. Achter Graetheide draaiden Jesper en Lyon af naar huis omdat Jesper morgen een wedstrijd had in Venlo. Heel veel succes gewenst namens alle Suisters. Het tempo was “Winters”, wat betekende dat iedereen goed kon volgen. Via verschillende nieuwe wegen kwamen we tenslotte uit bij de achterkant van de Slingerberg. Van hieruit ging het langs Moorveld naar het vliegveld en toen via Kelmond en Genhout naar Spaubeek. De bekende weg door Sittard werd genomen en door Nieuwstadt en Susteren ging het naar de Sleik. Geert bemoeide zich nu met de koppositie en samen met Leon hielden ze een straf tempo aan. Zo kwamen we, met 65 km. op de teller, ruim op tijd aan op het Hingen. Leon en John besloten om bij Nicole nog eventjes te wachten op de A-rijders die na enkele minuten ook aankwamen. Hier hoorden we dat deze groep 2 lekke banden had gehad en toch 80 km. had gefietst. Of dit “Wintertempo” is waag ik te betwijfelen maar gelukkig is het bij Suist de regel dat iedereen dat zelf moet weten. Een mooi begin van het seizoen 2020 en hopelijk zullen er nog vele leuke ritten volgen.

Het Fluitend Hert

De A groep besloot de rit Overhetfeld te rijden met Wil als routekapitein. De rit ging op zich wel goed en ook best snel maar we hadden twee keer lek. Jo Storms was de eerste gelukkige

maar dat ging redelijk vlot. Later in Arsbeck was Roy de geluksvogel. Met dat oponthoud en de extra lus over Arsbeck begon het al te schemeren toen we terugkwamen. Bij de Tump in Montfort kwamen we Piet en Geert nog tegen en eenmaal terug troffen we Leon en John nog bij Nicole. Er werd nog even gezellig nagekaart en toen was het ook voor ons finito.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter
